

Velikovec

trgali! A to se jim ne sme posrečiti! Zavedajmo se, da so koroški Slovenci veja slovenskega in jugoslovanskega narodnega debla, kri naše krvi so, naši bratje po krvi in jeziku! Prav po načrtu jih Nemci hujskajo proti lastnemu narodu, govorijo jim o »jugoslovanskem sovražniku«, zastrupljajo že mladino s protinarodnim, z nemškim mišljenjem! A na vsa nemška prizadevanja, da bi nas ločili popolnoma, da bi nam naš koroški slovenski rod povsem odtujili, moremo odgovoriti samo: Kar je Bog združil, naj človek ne loči!

Svoji zemlji in svojim bratom po krvi in jeziku se ne odpovemo!

Živel naš lep slovenski Korotan! Živela naša lepa koroška slovenska zemlja!

Živeli naši koroški slovenski bratje in sestre!

Da smo tudi mi Slovani,
da slovensk' je Korotan,
narod naš dokaze hrani,
jezik naš in duh in stan.

(Dr. Lovro Toman, Pesem koroških Slovencev.)

Franjo Čiček

Zgodbe o Tijeku Kijeku

13. Tijek v vojaški službi

Tiste dni so se valile preko naše domovine francoske čete, pred katerimi so se umikali Avstrijci. Ti so delali ljudem posebno ob cestah veliko nadlogo, ko so jim jemali živila, živino in drugo kar brez plačila in jih še silili, da so morali za njimi voziti krmo, hrano, ranjence in bolnike.

Takšna usoda je zadela tudi našega Tijeka, ko se je neki dan z vozom vra-

čal od kovača. Vojaki so ga na poti zgrabili, mu naložili nekaj vreč ovsa in še sami posedli na voz in — hočeš nočeš — je moral voziti z njimi proti Gradcu. Vse izgovarjanje, da je v grofovi službi, ni prav nič zaleglo. Še smejali so se mu.

»Kaj nam mar tvoj grof, vojna je vojna, klobasa pa klobasa«, so pravili.

»Tako tudi jaz pravim,« de Tijek in vozi z njimi, videč, da je vsak ugovor